

DE ZONDAG VAN SVEN

Radiomaker Sven Ornelis staat elke week stil bij het kleine of grote nieuws.

Ons broodje is gebakken

Ik ben een echte nachtraaf. Een gelukkige overdagmens ook. Een ochtendlijke vogel zeker. En zelfs een serieuze avondrekker. Ik hou werkelijk van elk uur van de dag en de nacht. Door mijn ochtendshow ben ik al wakker voor dag en dauw. Van maandag tot vrijdag. En in het weekend verzet ik mijn biologische klok zoals een piloot op de lange afstand dat elke keer moet doen wanneer hij landt op JFK, Nairobi of Kloten. Want in het weekend ben ik altijd onderweg, om te dj'en in discotheken en op fuiven. Ik rijd dan door de nacht van Geetbets naar Langemark-Poelkapelle en draai daar dan Dimitri Vegas en Like Mike en iedereen springt dan een gat in de nacht, of Leef van André Hazes en mensen zingen dan alsof het hun laatste dag is en ze denken: pak alles wat je kan.

En dan rijd ik naar huis en zet ik onderweg wat jazz op. En dan zie ik hoe ook de feestbeesten naar huis gaan, zwalpend op de fiets soms of waggelend over de stoep. En bijna elke keer passeer ik in een of ander slapend dorp een bakkerij waar ik het licht zie branden. Het is dan drie uur 's nachts, of vier uur, en ik vraag me dan af: wie is die man of vrouw die hier aan het kneden is? Zitten de stokbroden nu in de oven, of die broodjes met multi-granen? Wanneer zijn ze aan de pistoletjes toe en hoe stop je eigenlijk die pudding in die achten? Meermaals overvalt me dan de goesting om gewoon eens aan te bellen bij zo'n bakkerij waar het licht brandt. En daar dan gewoon te vragen: Alles goed, collega? Want bakkers zijn in feite mijn collega's van de nacht. Ik zou dan met zo'n bakker een praatje willen slaan over zijn publiek en over het mijne, over vakmanschap en wat we allemaal opofferen om mensen een fijn weekend te bezorgen, en wat we daar dan allemaal voor terug krijgen. En ik beeld me dan in dat ik dan met een zak warme broodjes en het genoeg van een goed gesprek onder gelijkgezinden thuis arriveer, zo rond kwart over vijf en denk: we hebben onze zondag nu wel verdiend. Maar ook: ons broodje is gebakken. Maar aanbellen durf ik dus nog steeds niet.

Brood van je ambachtelijke bakker, altijd een stukje gastronomie...

Je ambachtelijke bakker steekt z'n hart en ziel, maar bovenal zijn expertise in zijn producten. Brood mag dan wel "alledaags" zijn, de kwaliteit ervan is dat zeker niet. De garantie van deze uitmuntende kwaliteit krijg je enkel bij je ambachtelijke bakker, jouw gastronomische leverancier.

bakkers vlaanderen
de bakkerijfederatie

DB573263A9

DE EERSTE VLAAMSE BIJ CRAZY HORSE IN PARIJS

Gentse Laurie Hagen schrijft geschiedenis

PARIJS/GENT ■ Voor de allereerste keer staat er een Vlaamse op het podium in de mythische *Crazy Horse* in Parijs. De Gentse Laurie Hagen (41) mag voorlopig tot eind maart het publiek verrassen. "Twintig jaar geleden speelde ik nog bord nummer vier in de musical *Beauty and the Beast*", glimlacht ze.

► Crazy Horse in Parijs is voor cabaretiers wat het Wembleystadion voor voetballers is. (foto A. Baracchini)

DOOR OLIVIER NEESE

Crazy Horse in Parijs is voor cabaretiers wat het Wembleystadion voor voetballers is. Sinds 1951 vinden in de intieme cabaret prikkelende shows plaats, waar alle grote namen uit de mode- en showbizwereld aan meewerkten of van kwamen genieten. Nog tot eind maart kunnen ze kennis maken met Laurie Hagen, de eerste Vlaamse op het podium van de mythische *Crazy Horse*. De 41-jarige Gentse werkt er als *master of ceremonies*, waarbij ze het publiek verwelkomt, opwarmt en verrast met enkele acts.

AUDITIE

"Toen *Le Crazy* in 2013 een oproep deed, stelde ik me meteen kandidaat", vertelt de artieste. "Je weet nooit, dacht ik. Tweemaal nodigden ze me uit voor een auditie, maar telkens moest ik afhaken omdat ik op dat moment als artieste in Las Vegas of Australië actief was. In oktober 2017 kreeg ik een mail: ben je in de buurt, Laurie? Ik had net twee weken vakantie in Australië, net genoeg tijd om te het vliegtuig te nemen, te recuperen van de jetlag, de testen af te leggen en terug te keren. (glimlacht) Ik wilde die job absoluut. Crazy Horse, dat is big deal, hé. Na mijn test trok de directeur een flinke fles champagne open. Toen wist ik dat het goed zat en even later kreeg ik een tijdelijk contract. En het ziet er goed uit voor een verlening."

Hoewel Laurie Hagen zelf een verdienstelijke burlesque artieste is – ze won in 2013 de *Best Burlesque Act* op de *London Cabaret Awards* en met haar *Reverse Striptease* de *Most Innovative Award* op de *Las Vegas Burlesque Hall of Fame* –, houdt ze in *Crazy Horse* haar kleren aan. "Wat ik nu doe bij de show, past het beste bij mij. Ik ben zowel actrice, comediante, zangeres en performer. In deze rol kan ik alles kwijt. Als mengeling van een Gentse vader, een Brusselse moeder en Britse grootvader kan ik vlot verschillende talen combineren in mijn acts. Naast Parijsenaars komen er toeristen van over de hele wereld. Echt, ik ben met mijn derrièrre in de boter gevallen."

PIJN VAN HET LACHEN

Optreden in een van de meest iconische plaatsen van Parijs: het was eigenlijk niet het doel van een jonge Laurie Hagen. "Opgegroeid met musicals wilde ik al van jongs af die wereld instappen", vertelt ze. "Via de *Koninklijke Bal-*

letschool van Antwerpen kwam ik in Londen terecht, waar ik drie jaar studeerde aan de *Musical Theatre*. Ik raakte verliefd op de stad en kreeg er mijn eerste langdurig contract, in de musical *Beauty and the Beast* op West End. Ik was bord nummer vier en servet nummer zeven. Daarvoor heb ik dus effectief zeven audities moeten afleggen, hé. (glimlacht) Door de artistieke vrijheid te zien bij de acteurs en knieproblemen bij het dansen, schoof ik steeds meer op naar de wereld van toneel en theater. En dat deed me deugd."

Het leverde Laurie Hagen, die twintig jaar samen is met cinematograaf Michel Dierickx, rolletjes op in onder meer de BBC-reeksen *Eastenders* en *Waking The Dead* en de ITV-serie *Titanic*. "Maar ik miste het toneel. In een van de stukken moest ik een showgirl spelen. Om me in te leven ging ik naar enkele cabarets, burlesqueshows en volgde zelf ook één les. Daar voelde ik me ongelofelijk goed bij. Mijn gezicht deed na afloop pijn van zo breed te lachen. Dit bracht me over de hele wereld, en nu in Parijs. Het is een lange tocht geweest, maar ik ben er uiteindelijk geraakt."

► Laurie Hagen: "Ik ben met mijn derrièrre in de boter gevallen." (foto Mark Davies)